

תובע ראשי דויד 'שואל' (שמאל) במישפט אוקאמוטו

אפשר, כמובן, להתייחס לכל העניין בחיוב. אולם אופיים של שני כוכבי הפרשה, שני עורכי-הדין המצליחים, המ' בוקשים הנאים, והסיפור העומד מאחורי כל אחד מהם, העניקו לפרשה מימדים אשר בגללם מתייחסים אליה הן הציבור והן ה' מישטרה, כמו אל מישפט רצח לפחות. עורך-הדין דויד 'שואל, נחשב כאחד הגברים היפים בעיר. גובהו, שערו השחור, קולו העבה והמלטף, הוא יפה כמו אפולו ומטורף כמו פישפש, מתארת אותו עורכת-הדין נירה לידסקי, אשתו של צבי.

„טענו שהתעסקתי עם נאשמות“

לישראליו היו בצבא קריירה, מזהירה והצלחה מטאורית. מפרקליט צבאי זר טר הוא טיפס ועלה במהירות עד לדרגה הבכירה של תובע צבאי ראשי, כשהוא מור תיר מאחוריו ותיקים, מבוגרים ובכירים ממנו. צילומי בטלוויזיה בעת מישפטו של קונו אוקאמוטו והנערות הערביות ממטוס ה'

תובע הצבאי כוכב הטלוויזיה, המישטרה החלה מקבלת תלונות, ומקשרת תלונות קודמות עם דמותו של 'שואל. חרושת השמועות סביב 'שואל גברה והלכה: „סיפרו עלי שאוננתי בפני שתי פקידות שלי, והן התלוננו על זה. סיפרו עלי שהתעסקתי עם אחת האחיות בראדלי שהואשמו בריגול. סיפרו שלקחתי שתי טרמפיסטיות וניסיתי להתעסק איתן בכוח, וכשהן לא נענו לי הורדתי אותן מהמכו" נית באמצע הדרך.“

לישראלי לא נותרה ברירה, הצבא, אשר ביקש להימנע משערורייה ציבורית הציג לו לפרוש בשקט. התלונות במישטרה נס' גרו, והפרשה כולה הושטקה. קציני צה"ל בכירים נשלחו למערכות העיתונים כדי להתחנן לא לפרסם את סיפורו של 'שואל. ראליו, ישראלי עזב את הצבא. חרושת השמועות בקרב ידידיו ובקרב ציבור עורר כ"הדין, לגבי נסיבות פרישתו, התעצמה. באותה תקופה הוא נפגש עם לידסקי. זו לא הייתה הפעם הראשונה שהשניים נפגשו. לפני 15 שנה נערך ביניהם קרב מישפטי, כאשר 'שואל משמש כתובע צעיר במישפטו של רבי-סרן שהואשם ב'

בין גלגלי האהבה

האם חתך התובע הצבאי הראשי חמש פעמים את צמיגיו של הפרקליט הפילי הידוע מפני שחשד שזה מנהל רומן עם אשתו (משאל)

רודנות כלפי פיקודיו. מול ישראלי התי ייצב או עורך-דין צעיר, שזה היה לו אחד ממישפטיו הראשונים והוא השתוקק להצליח בו. בשלוש ערכאות נאבקו שני הפרקליטים הצעירים, כשהניצחון הסופי היה בידי שני לידסקי, והרביסרן זוכה. אז התיידדו השניים. מדי-פעם היה הוג ישראלי מוזמן לביתם של הלידסקים ברמת-חן לארוחות-ערב או לפתיחת תערוכות, אירועים חברתיים-יוקרתיים שהלידסקים נהגו לערוך בביתם. הישראליים, כמעט בני גילם של הלידסקים, השיבו להם בהומנות.

טבנה הפנו אותו אחד הגברים והפרקליט טים המבוקשים בתל-אביב.

אולם ההופעות בטלוויזיה, הן שהביאו את קיצה של הקריירה הצבאית של 'שואל. צעירות שעימן הוא התראה, כשהוא מתחזה בשמות אחרים, זיהו לפתע את גיבור חיותו בעל השם השונה לגמרי, כי

ניראה לידסקי ככוכב-קולנוע, ומכונתו הר' חבולה כמכונת גיימס בונד בריוויירה הר' צרפתית.

אולם איש, כולל לידסקי עצמו, לא הצ' ליח להבין מדוע עשה זאת ישראלי, אם אכן תצליח המישטרה לשכנע את בית' המישפט שהוא זה שעשה זאת. בסוף השבוע שעבר גילתה אשתו של ישראלי, רחל, אף היא עורכת-דין צעירה ונאה, את פשר התעלומה הגדולה. האימרה הבדוקה, "חפש את האשה, פע' לה גם כאן.

סוף המדור המרכזי של המישטרה ספרך להדרה-הלבשה של בריכת' השחייה גורדון בתל-אביב ופנה אל אדם שניצב עירום תחת ברז המקלחת, בהתי רגשות רבה: „עורך-דין לידסקי, תפסנו אותו עליהם!“

לעורך-הדין צבי לידסקי דומה היה, כי אותו רגע, כי אכן כבדה גולה מעל ליבו. „הסיט הנורא עבר“, אמר לעצמו. וכשהוא לובש את ארשת המישפטן על פניו, פנה לשוטר ושאל אותו: „מי זה?“ „איזה עורך-דין אחד מגבעתיים. דויד ישראלי“, השיב השוטר.

לידסקי לא יכול להסתיר את תדהמתו. דויד ישראלי היה לא רק מידידו הקרובים, אלא אחד מעורכי-הדין המפורסמים בארץ. „אתה משוגע, זה לא יכול להיות“, אמר לשוטר הנבוך.

לידסקי לא יכול היה כלל לתאר לעצמו כי מי שהיה התובע הצבאי הראשי של צה"ל, סגן-אלוף, אחד המישפטנים הצעיר רים המבריקים במדינה, התובע במישפטם של קונו אוקאמוטו והוטטות מטוס טבנה, ומי שמשמש כיום כיועץ המישפטי של המחלקה לאיגוד מקצועי בורנד-הפועל של ההסתדרות, הוא איש אשר משך החודשים האחרונים חיבל בהתמדה בגלגלי מכונתו של לידסקי, והפך את חייו לסייט.

אולם המישטרה חשבה אחרת. שוטר ו' שוטר, זוג נאהבים על וטפה אשר הוצבו בינם השני שעבר כמארב מישרתי ליד מכונתו של לידסקי, בעת שנתנה לירי בריי כתי-השחייה בתל-אביב, דיווחו כי תפסו את ישראלי כשהוא מנקב את גלגלי מכו" ניתו של לידסקי.

ה„חתיך“ בין עורכי-הדין

תפיסתו של מי שהיה התובע הי' הראשי של צה"ל, כפיתרון לתעלומה הבלשית שהעסיקה את הבהמה והעולם התחתון בארץ משך החודשים האחרונים; תעלומת חיתוך צמיגי מכונת הפונטיאק המפוארת של עורך-הדין של העולם התח' חון בארץ ואיש-הבהמה צבי לידסקי, דויד קא עלידי מי שנחשב כ„חתיך“ שבין עורר כ"הדין דויד ישראלי, הייתה בתדהמה את הציבור כולו.

העיתונים הקדישו לידיעה על ניקוב הצ' מיגים מקום בעמודיהם הראשונים. הטל' וויזיה נתנה למעשה, שעל דומים לו מת' קבלות, למעשה, במישטרה תלונות רבות מדי יום ביומו, כתבה שלמה במבט, בה

„מטורף כמו פישפש“

ספרה רחל ישראלי: „דויד קינא בלידסקי. הוא חשב שאני מתעסקת איתו, ולכן הוא עשה את זה. מיספר ימים לפני המיקרה הוא בא אלי, ואמר לי ש' הייתי עם לידסקי במכונת שלו. אני הייתי טיפשה ורציתי לעורר את קינאתו, אז אמרתי לו: „כן, אז מה? הייתי עם לידסק' קי במכונת. נפגשנו בבית-המישפט, וא' חריך הלכנו לשתות קפה.“

„דויד לא הגיב בכלל, וזה הרגיו אותי עוד יותר, שהוא לא מקנא. בשבת לפני המיקרה הייתי בקונצרט עם ניקי בונים, אשתו של הבמאי שמואל בונים, שהיא קרובת-מישפחה שלי. אחר-כך, הלכנו לשתות משהו וחזרתי מאוחר בלילה. דויד שאל אותי, איך היה עם לידסקי? עניתי לו: „היה נהדר, מה אתה חושב, שהוא פחות טוב ממך?“

„אני לא הייתי עם לידסקי אף פעם. לא שיתיתי איתו קפה לבד, ולא הייתי אצלו במכונת. לא היה בינינו שום דבר. רציתי רק לעורר את קינאתו של בעלי. הוא תמיד היה אומר לי: „אני ליברלי, את יכולה לע' שות מה שאת רוצה“, אבל מסתבר שדיבור רים לחוד, ומעשים לחוד.

„דויד ידוע כאיש קר ושקול, כאחד שלא איכפת לו כלום. פיתאום הוא התגלה כר' רגשן וקנאי. הכל התבשל אצלו בפנים, עד שפרץ החוצה. בלילה הוא עשה שערורייה, בכה וצעק. כל הלילה שאחרי זה הוא בכה, עד-כדי-כך כאב לו העניין ביני ובין לי' דסקי. ואז הוא החליט לגמור איתו את החשבונות.

„הוא חתך את הצמיגים של מכונתו של לידסקי, במקום לרצוח אותו, הוא חת' ליט לרצוח את צמיגי מכונתו, וכך להת' נקם בו. אני אשמה בכלל. לא היה לי שום דבר עם לידסקי, רציתי רק לעורר את קינאתו של דויד. וזה מה שקרה.“

עורכת-הדין נירה לידסקי

נערות צעירות בברכה

אחרי שהתפטר ישראלי מצה"ל, הוא נפגש עם יוידו הוותיק לידסקי. 'שואל הוא עורך-דין מעולה, סיפר הר' שבוע לידסקי. „הוא בעל ידע רב, שקול, מישפטן מוכשר, ובעל הופעה טובה בבית' המישפט. התחלנו לדבר על שותפות. ידעתי על כל ההשמצות על ישראלי, אבל לגבי, מי שלא הורשע עלידי בית-המישפט הוא נקי. משום-מה, העניין בינינו לא יצא אל הפועל. האמת היא שאף פעם לא דיברנו על זה ברצינות ולא נכנסנו לפרטים ממש. לבסוף החלטתי שאני לא רוצה שותפים בכלל, אבל זה לא הביא לשום מתח ביי נינו.“

מאז ואילך, היו גם לידסקי וגם ישראלי חברי חוג אכסקלוטיבי שעליו שניהם גאים ביותר: שחייני החורף והקיץ של בריכת גורדון בתל-אביב. מדי-צהריים מקפידים כל חברי החוג לעזוב אף את עיסוקיהם והחופים ביותר, להתייצב בברכה עם בגדיים אופנתיים ושרירים חשופים, לחייך לעבר הנערות הצעירות, לעשות איזה 20 בריכות, להטיל כדורי-כוח, ולספר אחרי-צהריים כמה היה טוב בברכה.

לידסקי וישראלי הם חברים נאמנים של חוג זה, ושם היו נפגשים מדי יום ביומו, בשנים האחרונות התקררו היחסים ביני לבין ישראלי, אני לא יודע מדוע, סיפר השבוע לידסקי. „הייתי מדבר איתו כל יום, שואל אותו איך המים, אבל לא יותר מזה.“ לישראלי לא היו הרבה חברים ב' בריכה. הוא אהב תמיד לשמור על דמות' העל, ביהירות ובסנוביות מסויימות.

פגישה נוספת ביניהם אירעה במלחמת יום-הכיפורים. שניהם, ישראלי בדרגת סגן אלוף ולידסקי בדרגת רבי-סרן, גוייסו למר' כז לאיתור נעדרים, ונשלחו לאילת. „דויד טען כל הזמן שאנחנו לא עושים כאן כלום ודרש מהמטה לשחרר אותנו.“